4. Je li s člankom 2. stavkom 4. u vezi s člankom 2. stavkom 3. točkom (a), člankom 2. stavkom 3. točkom (b) podtočkom i. i člankom 2. stavkom 1. Direktive 98/59/EZ spojivo to da se na radnike – koji u sudskom postupku zahtijevaju utvrđenje nezakonitosti njihovog otkaza do kojeg je došlo u okviru kolektivnog otkazivanja, pri čemu se pozivaju na to da se poslodavac koji je dao otkaz nije pravilno posavjetovao s predstavnicima radnika – stavi teret iznošenja činjenica i dokaza koji prelazi puko navođenje indicija o kontroli?

5. U slučaju pozitivnog odgovora na četvrto pitanje:

   Koje se daljnje obveze u pogledu iznošenja činjenica i dokaza mogu nametnuti radnicima u predmetnom slučaju u skladu s navedenim odredbama?

(1) SL 1998., L 225, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2017. uputio Tribunal d'instance de Limoges (Francuska) – Banque Solfea SA protiv Jean-François Veitla

(Predmet C-63/17)

(2017/C 144/32)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance de Limoges

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banque Solfea SA

Tuženik: Jean-François Veitl

Prethodno pitanje

Kad efektivna kamatna stopa za kredit iznosi 6,75772 %, dopušta li pravilo iz Direktive 98/7/EZ od 16. veljače 1998. (1) i Direktive 2008/48/EZ od 23. travnja 2008. (2) prema kojem se, u francuskoj verziji, „*rezultat izračunava točnošću od najmanje jednog decimalnog mjesta. Ako je brojka na sljedećem decimalnom mjestu veća ili jednaka 5, brojka na tom određenom decimalnom mjestu uvećava se za jedan*", da se smatra točnim EKS naveden kao 6,75 %?

(1) Direktiva 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o izmjeni Direktive 87/102/EEZ o usklađivanju zakona, propisa i upravnih odredbi država članica u vezi s potrošačkim kreditima (SL L 101, str. 17). [neslužbeni prijevod]

(2) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2017. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Oftalma Hospital Srl protiv C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Predmet C-65/17)

(2017/C 144/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Oftalma Hospital Srl

Žalitelj i druga stranka u postupku: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. Direktive Vijeća 92/50/EEZ od 18. lipnja 1992. ([1]), u kojemu se predviđa da se ugovori o javnoj nabavi, čiji su predmet usluge nabrojene u prilogu IB, dodjeljuju sukladno člancima 14. i 16., tumačiti u smislu da se na navedene ugovore primjenjuju načela slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, jednakog postupanja i zabrane diskriminacije na temelju državljanstva, transparentnosti i nediskriminacije iz članaka 43., 49. i 86. [UEZ-a]?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 27. Direktive 92/50/EEZ, u kojemu se predviđa da u slučaju korištenja pregovaračkog postupka broj natjecatelja kojima je dopušteno pregovaranje ne može biti manji od tri, pod uvjetom da postoji dovoljan broj prikladnih natjecatelja, tumačiti na način da se primjenjuje i na ugovore o javnoj nabavi čiji su predmet usluge nabrojene u prilogu IB Direktivi?

3. Protivi li se članku 27. Direktive 92/50/EEZ, u kojemu se predviđa da u slučaju korištenja pregovaračkog postupka broj natjecatelja kojima je dopušteno pregovaranje ne može biti manji od tri, pod uvjetom da postoji dovoljan broj prikladnih natjecatelja, primjena nacionalnog propisa koji, u odnosu na ugovore o javnoj nabavi sklopljene prije donošenja Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004 ([2]), čiji su predmet usluge nabrojene u prilogu IB Direktivi 92/50/EEZ, ne osigurava tržišno natjecanje u slučaju korištenja pregovaračkog postupka?

([1]) Direktiva Vijeća 92/50/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim uslugama (SL L 209, str. 1.).
([2]) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2017. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – IR protiv JQ

(Predmet C-68/17)

(2017/C 144/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IR

Tuženik: JQ

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 2. drugi podstavak Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (u daljnjem tekstu: Direktiva 2000/78/EZ) tumačiti na način da crkva za organizaciju poput tuženika u ovom sporu može obvezujući odlučiti da u vezi sa zahtjevom za rad u dobroj vjeri i odanost duhu te organizacije koji se primjenjuje na zaposlenike na rukovodećim položajima treba razlikovati između zaposlenika koji pripadaju toj crkvi i onih koji pripadaju drugoj crkvi ili ne pripadaju ni jednoj crkvi?